

men ogsaa paa den Lov, som kommer til Forhandling efter denne, nemlig Loven om Indkomstskat? Ja, det er for det første, at det gøres muligt for Kommunerne at benytte Statsindkomstskatten som Grundlag for den personlige Kommuneskat i Kommunerne. Dette er en ganske naturlig Fordring, naar man i det hele taget vil forlange fra dette Tings Side, at det mere konservative Ting skal gaa ind paa en Statsindkomstskat. Ogsaa jeg og det Parti, jeg tilhører, er i og for sig en Ven af Statsindkomstskat, men vort Venskab for den er ganske vist grundet i, at vi gennem den haabe at kunne naa til en fornuftig Ordning af den kommunale Beskatning. Kan dette ikke naas, bliver vort Venskab i alt Fald i høj Grad køligt, og hele Sagen bliver for mange af os ligegyldig, medens det for andre bevirker, at de forandres til Modstandere af den. Men i det Øjeblik, Landstinget har fordret dette, saa har det ganske naturlig tillige ment, at det vil være rigtigt og hensigtssvarende, at man gennem denne Lov kom til at gøre det muligt for Kommunerne og ikke alene for Købstad- men ogsaa for Landkommunerne at beskatte Aktieselskaber m. v. Efter Landstingets § 4 kan det jo ske i de Kommuner, hvor man vil benytte § 4 til fuldstændig at lægge Statsindkomstskatten til Grund for Kommunens Beskatning, men da det maa forudses, at noget saadant kun vil ske foreløbig i forholdsvis færre Kommuner, og da man fra Landstingets Side fuldt ud har anerkendt, at det ikke burde være Tvang, men at det burde staa Kommunerne frit for efter det Syn, de havde paa deres eget Behov, at lægge hele Indkomstskatten til Grund eller ikke, saa har man i § 5 aabnet en Mulighed for andre Kommuner til delvis at lægge Statsindkomstskattens Regler til Grund for deres kommunale Ligning derigennem, at man indførte dens Regler for Beskatning af Aktieselskaber og lignende Selskaber, der hidtil slet ikke have kunnet beskattes til Kommunerne. Endelig har Landstinget fordret — og man kan paa en vis Maade maaske sige, at det i alt Fald for mange staa som den allervigtigste Fordring — at i de Kommuner, hvor der ikke kan være Tale om i alt Fald foreløbig at benytte Statsindkomstskatten som Grundlag for den kommunale personlige Beskatning, skal der i alt Fald indføres nogenlunde faste Regler for Paaligning af Formue- og Lejlighedsskat. Man kan dog ikke lukke sine Øjne for det Faktum, at den Maade, hvorpaa Formue- og Lejlighedsskatten paalignes, har

i lange Tider vakt og vækker endnu Misfornøjelse rundt omkring. Den paalignes i mange Kommuner, hvad man med et kort men ikke høfligt Ord kan kalde paa bedste Beskub, og derfra bør man komme bort. Det indrømmes, at man har søgt gennem Skattevedtægter, som ere udstedte af Amsraadene med Kommunernes Billigelse, at komme derfra i forskellige Amter. Men det er langtfra gennemgaaende, i de fleste Amter turde man ikke være kommen saa vidt endnu. At noget saadant fordres, synes derfor at være ret rimeligt, naar man i det hele taget skal gaa ind paa en Indkomstskat til Staten. Man kan gerne sige, at det ikke staa i nogen aldeles umiddelbar Forbindelse med en Statsindkomstskat, det maa indrømmes; men at det fordres paa en vis Maade til Gengæld for at gaa ind paa noget, som man i saa lang Tid har modsat sig, synes mig ikke unaturligt, og det forekommer mig, at det maatte man kunne forstaa fra dette Tings Side. Nu vil man maaske fra Flertallets Side henvise til, at der ligger jo et Forslag fremme om Næringsafgift i visse Tilfælde, idet det her i Tinget nedsatte Udvalg om denne Sag har afgivet sin Betænkning, og da, at der i denne Betænkning indeholdes paa en vis Maade i alt Fald et mellemkommunalt Beskatningsforslag. Men, mine Herrer, saaledes som det er affattet, ser jeg ikke rettere — efter en flygtig Gennemlæsning ganske vist — end at det, der er foreslaaet der, umulig kan ventes gennemført i den Form, hvori det er forelagt, thi det indeholder ligeledes Formue- og Lejlighedsskatten, uden at der aabnes nogen Mulighed for at faa faste Regler gennemgaaende indførte for denne Skats Paaligning, og uden, det tror jeg, man roligere kan sige, at man kan spare sig al Ojeblikkelig med Tanken om at gennemføre en mellemkommunal Beskatning; det være sig i den Form, som Flertallet i dette Udvalg foreslaar, eller i den Form, som der før har været Tale om. Jeg tvivler paa, at det vil være muligt at gennemføre den, og jeg skal ærlig tilstaa: Jeg haaber heller ikke, det skal være muligt. Hvad de Par Forslag angaar, som Mindretallet har stillet, da gaa de jo ud paa, det ene at gøre det lettere for Kommunerne at benytte Statsindkomstskatten som Grundlag for en personlig Kommuneskat, idet vi have foreslaaet, at paa Landet og i de mindre Købstæder skal det staa frit for gennem Skattevedtægter at bestemme, at det Fradrag i de lavere Indtægter, som Statsindkomstskatten forlanger, slet ikke eller kun delvis skal blive